

Hodiny starého lenocha

Vladimír Mišík

Hodiny mé jsou jako já,
těž jim jde vše tak ztuha,
příslloví staré pravdu má:
Jaký pán, taký sluha!

Jinak jsou velmi pohledné,
navíc pak mají tu moc,
že než odbijí poledne,
tak už je zase půlnoc.

Kdo je jen jednou uhlídá,
bezděky po nich touží,
neb čím víc život utíká,
na nich se tím víc dlouží.

Proto mě s nimi těší svět,
co bych si moh přát ještě?
Jednou, až bude mi sto let,
bude mi vlastně dvě stě